

Hvad er der sket?

Af Cliff B., Dallas, Texas omkring 1999

Dette spørgsmål er blevet stillet af mange alkoholikere i de senere år. Hvad er der sket med vores høje succesrate? For 30 til 40 år siden beholdt vi 75% eller flere af de alkoholikere, som kom til os for at få hjælp. I dag bliver ikke engang 5%. Hvad er der sket?

Hvad er der sket med den vidunderlige AA-gruppe, der fandtes for 20, 30 eller 40 år siden? Der plejede at være 50, 75, 100 eller flere deltagere på hvert møde. De er nu historie; borte. Flere og flere grupper lukker hver dag. Hvad er der sket?

Vi hører mange idéer, meninger og undskyldninger om, hvad der er sket, men tingene bliver ikke bedre. De bliver hele tiden værre. Hvad sker der?

Bill W. skrev: "I årene der kommer, vil AA selvfølgelig begå fejl. Erfaringen har lært os, at vi ikke behøver at være bange for at gøre det **forudsat, at vi hele tiden er villige til at indrømme vores fejl og straks rette dem**. Vores vækst som individer har hvilet på denne sunde proces af forsøg og fejl. Det samme vil væksten som fællesskab.

Lad os altid huske på, at ethvert samfund af mænd og kvinder, som ikke frit kan rette op på dets egne fejl, helt sikkert vil gå forfald hvis ikke i sammenbrud. Dette er den universelle straf for at undlade at fortsætte med at vokse. Ligesom enhver AA'er må fortsætte med at foretage sin moralske selvransagelse og handle på den, således må hele vores fællesskab, hvis vi skal overleve, og hvis vi skal tjene nyttigt og godt." (A.A. Comes of Age, side 231)

Med så få, der finder varig ædruelighed og den fortsatte lukning af AA-grupper, er det indlysende, at vi ikke er **vedblevet at være villige til at indrømme vores fejl og straks rette op på dem**.

Jeg mener, at den delegerede fra det nordøstlige Ohio, Bob Bacon, identificerede vores fejl og mangler, da han talte til en gruppe AA'ere i 1976. Han sagde kort fortalt, at vi ikke længere viser nykommeren, at vi har en løsning på alkoholisme. Vi fortæller dem ikke om Store Bog, og hvor vigtig bogen er for vores langvarige ædruelighed. Vi fortæller dem ikke om vores Traditioner og hvor vigtige de er for de enkelte grupper og for Anonyme Alkoholikere som helhed. I stedet for bruger vi mødetiden på drukhistorier, en diskussion af vores problemer, idéer og meninger eller "min dag" eller "min måde".

Efter at have været med i nogle få år og overvejet det, som Bob Bacon havde at sige, virker det som om, vi har tilladt nykommerne at overbevise "oldtimerne" om, at de havde en bedre idé. De havde lige været 30 eller flere dage i en behandling, hvor de var blevet indprentet om behovet for at tale om deres problemer på møder i gruppeterapi. De havde fået at vide, at det ikke gjorde nogen forskel, hvad deres egentlige problem var; AA havde "det bedste program". De fik at vide, at de skulle gå til et AA-møde hver dag de første 90 dage, når de kom ud af behandling. De fik at vide, at de ikke skulle træffe større beslutninger i det første år af deres ædruelighed. Og der var ingen ende på alt det, de fik at vide, og det meste er i modstrid med Anonyme Alkoholikers program!

Hvad er der sket?

Åbenbart lød det, de havde fået at vide, ret godt for de AA-medlemmer, der var her dengang, da klienterne fra behandlingscentrene begyndte at komme til vores møder. Og mange af AA-medlemmerne kunne lide idéen om behandlingscentre, fordi centrene var et sted, hvor de kunne sætte en alvorlig dranker af, hvis han/hun kunne betale for det. Det fjernede noget af det besvær, vi tidligere havde været plaget af; at være nødt til at hælde appelsinjuice og honning og et lille glas sprut på en rystende alkoholiker for at hjælpe dem med "afgiftning".

Da AA havde stor succes, var de mennesker, der talte på møderne, helbredte alkoholikere. De lidende og ubehandlede alkoholikere lyttede. Efter at have hørt, hvad der skal til, for at blive helbredt, blev nykommeren stillet over for en beslutning: "Vil du tage trinene og blive helbredt, eller vil du ud igen og gøre arbejdet færdigt?" Hvis de sagde, at de var "villige til at gøre hvad som helst", fik de en sponsor, en Store Bog og begyndte helbredelsesprocessen ved at tage trinene og opleve Løfterne, som kommer som følge af denne fremgangsmåde. Processen fik nykommeren involveret i arbejdet med andre og fortsat vækst af vores fællesskab. Vores vækstrate var ca. 7%, og antallet af ædru medlemmer af Anonyme Alkoholikere fordobledes hvert 10. år.

Da behandlingscentrene vandt indpas og hurtigt voksede, var accepten af vores succes fra retssystemet, læger, psykiatere, psykologer og alle slags mennesker, der strømmede til AA større, end vi nogensinde havde turdet drømme om. Næsten uden at lægge mærke til, hvad der skete, ændrede vores møder sig fra at være nogle, der fokuserede på helbredelse af alkoholisme til diskussions eller dele-møder, der indbød enhver til at tale om hvad som helst, der lå dem på sinde. Møderne udviklede sig fra et program til åndelig udvikling til en slags gruppeterapi-møde, hvor vi hørte mere og mere om "vores problemer" og mindre og mindre om Programmet til Helbredelse efter Store Bog og bevarelsen af vores Fællesskab ved at overholde vores Traditioner.

Hvad har resultatet været af alt dette? Faktisk har vi aldrig haft så mange, som kom til os for at få hjælp. Men aldrig har vi haft så lav en vækstrate, som nu er begyndt at falde. For første gang i vores historie, er Anonyme Alkoholikere ved at miste medlemmer hurtigere end de kommer ind, og vores succesrate er utrolig lav. (Statistikker fra Inter Group kontoret og større byer viser, at færre end 5% af dem, der udtrykte et ønske om at holde op med drikke, holder det i mere end 5 år; et langt stykke fra de 75%, Bill rapporterer om i Forordet til Anden Udgave. Ændringen i indholdet af vores møder har vist sig at være dødsfælder for nykommeren og dermed dødsfælder for grupperne, som hviler på "diskussions eller dele" møder.

Hvordan kan det være? Svaret er meget simpelt. Da møderne blev åbne, så alle ubehandlede alkoholikere og ikke-alkoholikere fik mulighed for at ytre deres idéer og meninger og luften deres problemer og fortælle, hvordan de fik fortalt, at de skulle gøre det der, hvor de kom fra, blev den forvirrede nykommer endnu mere forvirret pga. de mange forskellige informationer, der blev fremlagt. De blev oftere og oftere opfordret til "bare at gå til møder og lade være med at drikke" eller værre endnu "gå til 90 møder på 90 dag". Nykommeren fik ikke længere at vide, at han skulle tage trinene eller gå ud igen og gøre jobbet færdigt. Tværtimod fik de ofte at vide: "Du skal ikke skynde dig med at tage trinene. Bare tag dig tid." De alkoholikere, som deltog i skrivningen af Store Bog, ventede ikke. De tog trinene i løbet af de første få dage efter den sidste genstand.

Gudskelov, er der nogen i fællesskabet som Joe & Charlie, Wally etc, som har fået øje på

Hvad er der sket?

problemet og er begyndt at gøre noget ved det. De flytter fokus tilbage på Store Bog. Der har også været nogle få grupper, som ikke ville give efter for gruppeterapi-tendensen. De holdt fast i deres forpligtelse til at forsøge at give et eneste budskab videre til den lidende alkoholiker. Det er at fortælle nykommeren, at "vi har haft en åndelig opvågnen som følge af disse trin, og hvis du ønsker at blive helbredt, vil vi sørge for, at du får en sponsor, som er blevet helbredt, som vil føre dig ad vejen, som de første hundrede har vist os". Helbredte alkoholikere er begyndt at grundlægge grupper, som har et eneste formål, og som oplyser nykommeren om, at før, de har taget trinene og er blevet helbredt, får de ikke lov til at sige noget på møderne. De vil lytte til helbredte alkoholikere, de vil tage trinene, de vil blive helbredt, og så vil de forsøge at give deres erfaring og viden videre til dem, som leder efter den slags hjælp, som vi kan tilbyde i Anonyme Alkoholikere. Efterhånden som denne bevægelse breder sig, som den begynder at gøre, vil Anonyme Alkoholikere igen opleves succes ved at gøre det eneste, som Gud ønsker, at vi skal gøre, og det er at hjælpe den lidende alkoholiker til helbredelse, hvis han har besluttet, at han ønsker det, som vi har og er villig til at gøre hvad som helst for at blive helbredt, at tage og praktisere de Tolv Trin i vores liv og beskytte vores Fællesskab ved at respektere vores Tolv Traditioner.

Der er en tendens til at ønske at placere skylden for vores vanskeligheder på behandlingscentre og professionelle. De gør det, de gør, og det har intet med det at gøre, som vi gør i Anonyme Alkoholikere. Det er deres anliggende. Det er ikke der, vi skal placere skylden, og det er også i strid med Tiende Tradition. Det egentlige problem er, at medlemmer af Anonyme Alkoholikere, som var her, da "klienterne" begyndte at komme til vores fællesskab, ikke hjalp "klienterne" til at forstå, at vores program har været solidt etableret siden april 1939. Og at vejledningen til bevarelse og vækst af vores Fællesskab blev vedtaget i 1950. At de må blive fri af deres nye "gamle idéer" og begynde at praktisere Tolv Trins Programmet i Anonyme Alkoholikere, som det blev givet til os. At før de har taget trinene og er blevet helbredte, har de intet at sige, som skal høres undtagen af deres sponsor. Men det skete ikke. Tværtimod har "oldtimerne" svigtet deres ansvar overfor nykommeren ved at minde dem om en vital sandhed: "Sjældent har vi mødt et menneske, som ikke kommer sig, hvis vedkommende samvittighedsfuldt følger vort program. De, der ikke kommer sig, er mennesker, som hverken kan eller vil sætte alt ind på at leve efter vort enkle program." Vi har tilladt ubehandlede alkoholikere og ikke-alkoholikere at deltage i vores møde og udlægge deres problemer, idéer og meninger. Vi er gået fra "Sjældent har vi set et menneske, som ikke kommer sig" til "Sjældent har vi set et menneske, som kommer sig".

Og nu står vi her. Vi har oplevet 30 års utrolig succes ved at følge retningslinjerne i Store Bog. Vi har oplevet 30 års skuffende fiasko ved at ønske at høre alle. Nu har vi et sammenligningsgrundlag.

Vi ved nu, hvad problemet er, og vi ved hvad løsningen er. Desværre har vi ikke lynhurtigt rettet de fejl og misforståelser, der er blevet skabt som følge af noget, der ligner ligegyldighed og magelighed. Det problem, som vi prøver at leve med, slår unødigt alkoholikere ihjel. Løsningen? En Magt større end os selv, som vi finder gennem de Tolv Trin, lover helbredelse til dem, som er villige til at følge de klare retningslinjer i Store Bog.

Ønsker du at være en del af problemet eller en del af løsningen? Enkelt men ikke let, det havde sin pris.